

NEWS

Apparaten man glömmer

Porträtt av en låda som arbetar i det fördolda.

1 september 2026, Tobias Engl

Den är knappt större än en pocketbok och ser inte ut att vara något särskilt. En svart låda, matt, utan fläkt, utan blinkande lampor, med några anslutningar på baksidan. Oftast står den i skåpet under skärmen eller sitter fastklämd bakom den på väggen. Den som kliver in i rummet ser den aldrig.

Och ändå bär den allt. Det som syns på skärmen kommer härifrån: menyn, könumret, salstexten, den översatta välkomsthälsningen. Apparaten räknar själv, på plats, utan omvägen via ett avlagset moln. Om internet går ner fortsätter skärmen att visa, eftersom det den visar redan finns i huset.

Den är anspråkslös. Den drar så lite ström att den knappt känns varm ens på sommaren, och den går i årtal utan att någon rör den. Lura den går inte. Vid start kontrollerar den sin egen programvara, och det som inte är signerat laddar den inte. Från de stora datainsamlarna håller den sig borta, eftersom det inte finns något i dess system som ringer hem.

Hos ScreenWay har den här lådan ett namn: Media Player. En dator som säger lite men håller mycket. Den bevarar det som en plats vet och för det vidare till skärmarna, på det språk som behövs just då. Vissa av dessa apparater kan till och med tala: de översätter och läser upp, och även det sker i apparaten, en meter från betraktaren.

Det finaste berömmet en sådan apparat kan få är att ingen pratar om den. Inga samtal, inga störningar, inget namn som nämns i huset. Den gör sitt jobb, tyst, och försvinner ur medvetandet hos dem som är beroende av den. En apparat man glömmer är en apparat som håller.